

داد خواهیم بیداد را!

کانون نویسندگان ایران

ما در چهاردهمین سالگرد از دست رفتن عزیزان مان، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، ضمن گرامی داشت آرمان بلند آزادی بیان، آزادی مطبوعات، آزادی انجمن ها و تشکل های مستقل و محو همه ی اشکال سانسور، همچنان بر خواست بحق خود در سراسر این سالیان پامی فشاریم و خواهان محاکمه ی علنی عاملان و آمران این جنایت ها به اتهام قتل مخالفان سیاسی و عقیدتی هستیم.

**آه! چهارده ستاره ی سوزان
در دلم شعله ور است**

مردم آزاده، روشنفکران، زنان و مردان آزادی خواه! چهارده سال پس از قتل تبهارانه ی محمد مختاری و محمدجعفر پوینده به جرئت می توان گفت که امروز همچنان در بر همان پاشنه می گردد که در خزان ۷۷، و دلیل از روز روشن ترش قتل ستار بهشتی و بلاگ نویس جوان معترض است که تنها به "جرم" بیان عقیده به ضرب کتک و آزار و شکنجه همین چند روز پیش جان خود را از دست داد؛ فریبرز رئیس دانا و منیژه نجم عراقی تنها به "جرم" عضویت در کانون نویسندگان ایران و دفاع پی گیر از آزادی بیان و حقوق مسلم سرکوفتگان روانه ی زندان ها شدند؛ و چنین است وضع ده ها زندانی آزادی خواه دیگر. در بر همان پاشنه می گردد زیرا چنان که در آستانه ی تشکیل دادگاه کذایی متهمان پرونده ی قتل های سیاسی آذر ۱۳۷۷ گفتیم، دادگاهی که پشت درهای بسته و در تاریکی مطلق برگزار گردد، متهمان را صرفاً برای ارتکاب قتل عمد و نه به اتهام کشتار مخالفان عقیدتی- سیاسی محاکمه کند، خانواده های جان باختگان راه آزادی در آن حضور نداشته باشند، و حتی عکسی از چهره ی متهمان در جریان دادرسی در اختیار مردم و رسانه ها قرار نگیرد، به خواست صریح وجدان های آگاه و بیدار برای حساب کشی از رهبران، آمران و دستور دهندگان پشت پرده ی جنایت هیچ اعتنایی نکند و در عوض ناصر زرافشان، وکیل جان باختگان، را تنها به "جرم" دفاع پی گیر و جانانه از حقوق قربانیان مدت پنج سال به زندان بیندازند، اعضای کانون نویسندگان

را به بازجویی بکشند و در یک کلام تعقیب کنندگان خود مورد تعقیب قرار گیرند، آری چنین دادگاهی سرانجامی جز سردرگمی و برجا گذاشتن ریشه های جنایت و تباهی و ادامه ی چرخه ی چرک و خون و جنایت نمی داشت.

آن روز همه ی امید حاکمان آن بود که با این ظاهرسازی ها پرونده ی قتل های پاییز ۷۷ در پیچ و خم هزار دالان شعبه های قضایی گم و گور گردد، نویسندگان متعهد به آزادی نومید شوند و بر جنایت های این چند دهه غبار فراموشی بنشینند و بدین گونه خون فرزندان شریف این سرزمین را پایمال منافع خود کنند. اما چنین نشد. زیرا ما در چهاردهمین سالگرد از دست رفتن عزیزان مان، محمد مختاری و محمدجعفر پوینده، ضمن گرامی داشت آرمان بلند آزادی بیان، آزادی مطبوعات، آزادی انجمن ها و تشکل های مستقل و محو همه ی اشکال سانسور، همچنان بر خواست بحق خود در سراسر این سالیان پامی فشاریم و خواهان محاکمه ی علنی عاملان و آمران این جنایت ها به اتهام قتل مخالفان سیاسی و عقیدتی هستیم.

در چهاردهمین سالگرد قتل های سیاسی پاییز ۱۳۷۷، جمعه ۱۷ آذرماه ساعت ۲ بعد از ظهر مزار عزیزان مان را گل باران می کنیم.

کانون نویسندگان ایران

۱۴ آذر ۱۳۹۱